

DIAMANTEN

Mål: Att sporra eleverna att fundera på barnets rättigheter

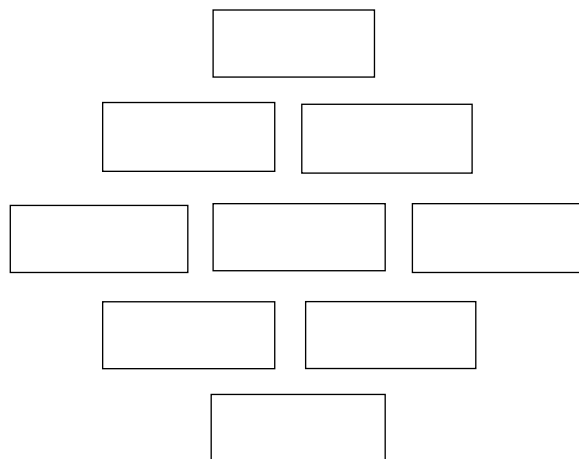
Tid: 15 min

Grupp: 3–4 elever/grupp

Material: Kort med rättigheter (bifogade)

Gör så här:

Dela upp eleverna i grupper på 3–4. Dela ut nio kort med rättigheter till varje grupp. Rättigheterna bygger på FN:s konvention om barnets rättigheter (se nedan). Grupperna får i uppgift att placera ut rättigheterna i formen av en diamant, enligt hur viktiga de upplever att de olika rättigheterna är. Den viktigaste rättigheten placeras överst, på följande rad de två följande rättigheterna som eleverna uppfattar som näst viktigast, och så vidare.

Det är bra att i början nämna att det inte finns några svar och lösningar som är vare sig rätt eller fel i uppgiften. Ge grupperna cirka 5 minuter tid på sig att forma sin diamant, längre eller kortare enligt hur du bedömer att de behöver tid. Låt grupperna presentera sina färdiga diamanter och motivera sina val.

Då ni avslutar uppgiften lönar det sig att fråga eleverna vad de tyckte om den, och om det var svårt, utmanande eller enkelt att välja mellan rättigheterna. Syftet är att få deltagarna att upptäcka att de mänskliga rättigheterna hänger ihop, och att det är nästan omöjligt att rangordna dem.

Diskutera till slut tillsammans:

- Förverkligas dessa rättigheter som är gemensamma för alla barn och unga för din egen del?
- Vilka rättigheter skulle du vara beredd att ge upp, och vad skulle det föra med sig?
- Vilka av rättigheterna förverkligas inte för unga i Guatemala? Varför?

Rättigheter

- Rätt att gå i skola och få undervisning
- Rätt att delta i beslutsfattandet i samhället
- Rätt till en identitet, en nationalitet och ett namn
- Rätt till fritid och vila
- Rätt till åsikts-, samvets- och religionsfrihet
- Rätt till egna åsikter
- Rätt att leva i trygghet
- Rätt att samlas och påverka i olika organisationer
- Rätt att få information genom medier

Bakgrundsinformation om FN:s konvention om barnets rättigheter (för läraren)

FN-konventionen om barnets rättigheter är en konvention om mänskliga rättigheter som gäller alla barn yngre än 18 år. Syftet med konventionen är att alla barn ska få tillgång till den omsorg och det skydd de är berättigade till. De 54 artiklarna i konventionen definierar såväl barnens rättigheter som de skyldigheter som binder varje stat.

Konventionen om barnets rättigheter godkändes av FN:s generalförsamling den 20.11.1989. Konventionen är den av FN:s människorättskonventioner som har ratificerats av flest länder. Genom att ratificera avtalet förbinder sig varje stat vid att modifiera sin lagstiftning och sitt sätt att agera så att de motsvarar kraven i konventionen. Endast tre länder står utanför konventionen: Sydsudan, Somalia och USA. I Finland trädde konventionen om barnets rättigheter i kraft år 1991.

FN:s kommitté för barnets rättigheter följer upp hur konventionen efterlevs. De olika länderna i världen rapporterar vart femte år till kommittén hur barnets rättigheter bevakas i respektive land. Som svar får länderna kommitténs observationer och rekommendationer. Konventionen om barnets rättigheter har främjat utvecklingen av lagstiftningen i många länder, i linje med konventionens principer, men tyvärr sker det brott mot barnets rättigheter även i de länder som har undertecknat konventionen. Bland annat barnarbete och våld riktat mot barn är stora problem i många länder.